Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Vertaaling van het Onze Vader, de Twaalf geloofs-artykelen, en de Tien Geboden des Heeren

https://hdl.handle.net/1874/363397

VERTAALING VAN HET ONZE VADER, DE TWAALF GELOOFS-ARTYKELEN, EN DE TIEN GEBODEN DES HEEREN,

Uit de Nederduitſche Taal, in de Negerſche Spraak, zo als die gebruikelyk is van ABROWARIE TOT APAM,

Doorgaans Letterlyk overgebragt

DOOR

JACOBUS ELISA JOANNES CAPITEIN,

PREDIKANT OP D'ELMINA.

Op zyn Eerw. verſoek uitgegeven door

HIERONYMUS DE WILHEM.

Te LEYDEN,

By JACOBUS DE BEUNJE, 1745.

Zephanja III: 9, 10.

Gewisselyk, dan zal ik tot de volken eene reine spraake wenden; op dat zy alle den naam des HEEREN *aanroepen, op dat zy hem dienen met eenen eenpaarigen schouder.*

Van de zyde der rivieren der Mooren zullen myne ernstige aanbidders, met de dogter myner verstrooide, myne offerhande brengen.

VOORREDEN

TOT DEN

CHRISTEN LESER.

ZIE hier, Beminde Christen Leser! het allereerste beginsel, dat wy maaken, tot de eerste en tedere Grondlegging des Christendoms, onder onze Neger- en Tapoejer-Schoolkinderen, aan het Hoofd-Casteel der Generaale Geoctroyeerde Nederlandsche West-Indische Compagnie, St. George d'Elmina. Denk geensins, dat deze Vertaaling (die nu meerendeels geschied, om te verneemen, of deze Taal in haar geheel schryfbaar zy) volmaakt uitkome, maar dat dezelve, zo God ons eene meer geopende deur zal gegeven hebben, in vervolg van tyd beschaafder worden zal. Vaar Wel!

JACOBUS ELISA JOANNES CAPITEIN,

Predicant op d'Elmina.

Op d'Elmina, den 3. Augustus 1743.

DE UITGEVER AAN DEN LESER.

TE regt heeft de Eerw. Heer CAPITEIN in zyne voorreden gezegt, dat *deze vertaaling niet volmaakt uitkome;* een ieder opmerkend Leſer zal met my gewaar worden, dat verſcheidene woorden onzer taal in de Negerſche Spraak niet hebben kunnen uitgedrukt worden, dus ſchynt te ontbreeken de betekenis van *Eeuwigheid* in het ſlot van het gebed des Heeren, en *Eeuwig Leeven* in het laatſte Geloofs-artykel, zo ook dat het denkbeeld van *Heilig* uitdrukt in het 3. 8. en 9. derzelve Artykelen, en *Heiligen* in het ſlot des 4. Gebods. Uit een byzondere eygenſchap derzelve Taal zal buiten twyffel mede afkomſtig zyn, dat wy voor het gebed des Heeren

ren ten opſchrift vinden *het onzer aller Vader*, als mede het groot onderſcheid, 't geen 'er in de ſeſde bede tuſſen onze gebruikelyke, en deze Vertaaling is, terwyl wy uit het 10. Gebod, daar in plaats van den Eſel *een Paard* geſtelt is, giſſen, dat het Vaderland van den Eerw. Overzetter met die langgeoorde dieren niet voorzien is.

Maar inzonderheid moet ik den Leſer verwittigen van eenige moeylykheid, die in het 4. Gebod voorkomt; in het Nederlands ontbreeken deze woorden, die wy tuſſen twee haakskens geſtelt hebben (*nog uw dienſtknegt*) daar het egter zeker is, dat 'er een woord dit betekenende in de Negerſche taal gevonden word, als zynde gebruykt in het 10. Gebod, alwaar *ſúſſo návra babeſia*, *ſúſſo návra bennîn*, vertaalt is, *nog zynen dienſtknegt*, *nog zyne dienſtmaagt*; ja! indien wy hier op agt geven, worden in het 4. Gebod even dezelve woorden gevonden, dus omgekeert, *ſúſſo ába bennîn*, *ſúſſo ába babeſia*, zo dit nu betekent, *nog uw dienſtknegt*, *nog uwe dienſtmaagt*, (gelyk waarſchynlyk voorkomt) kan ik niet vinden, welke woorden in de Negerſche ſpraak beantwoorden aan deze in onze taal, *nog uw zoon*, *nog uwe dogter*.

Hoe het zy, het ſchynt my toe, dat 'er in het Handſchrift door den Eerw. CAPITEIN aan de Ed. Heeren Bewindhebberen toegezonden, te dezer plaatſe by ongeluk iets is overgeſlagen, waarover men den Schryver wegens de afgelegenheid der plaatſe niet kan raadplegen, het welk niemand hier te Lande wegens de onkunde der taal redden kan, en waar van ik egter meende den Leſer kenniſſe te moeten geven.

Jínjena Jinnadja.

ínjena Jinnadja endì owaſſúr.
Oediên Wobonnejé.
Maohínman úmbra.
Dieekjereê wojén eſſúr, ónne adaêde.
Innadubánne mánjen dabaê.
O'nne innadebónni jáje fákjejen.
Ebíſo wájejen adebónni jeedebékjen.
O'nne meêma jenitiêr ónko adebónnim.
Meêma ebíſo ónjyen adebónni.
A'de chínman owowárra ónſim,
O'nne oahómadin,
O'nne adeaôje ínjena okán amán injejánoe.

Ojendám.

Het onzer Aller Vader.

Onzer aller Vader, die in de Hoogte zyt.
Uw naam werde gepreſen.
Laat uw Koningryk komen.
Het geen Gy wilt, geſchiede in de hoogte en beneden.
Onze ſpys geef ons altyd.
En ons quaad, dat wy gedaan hebben, ſchenk ons quyt.
Zo iemand ook quaad doet, zullen wy hem vergeven.
En leid ons hoofd niet tot het quaade.
Op dat ons ook geen ander quaad doe.
Want het Koningryk is in uwe handen,
Ende alle ſterkte is uwe,
Ende al wat heerlyk is, tot aan het einde der aarde.

Het zy zo.

Mivía.

I.

Mivía Jancómpon Adjà Pannîn obbóade essûr ónne adâede.

II.

O'nne Jesus Christus nebákor jínnejena aûwra.

III.

Endì Sanmanpâ omâ onisén ni wówone babesía onwárreda Maria.

IV.

Ohoên amandè asè Pontius Pilatus owôe dualhoên ónne wosieên, ohoennejaûw.

V.

Dânsan (nansan) osiè ewoêm ottósséy.

VI.

Okkòrre essûr (ónne) ókko Jancómpon Adjà Pannîn nínsa nîemsan.

VII.

Het Geloof.

I.

Ik geloove in God den Vader, den Almagtigen Schepper des Hemels ende der Aarde.

II.

Ende in Jesus Christus, zynen Eeniggeboornen Zoon, onzer aller Heer.

III.

Die van den goeden Geest ontfangen, geboren is van de Maagt Maria.

IV.

Geleden onder Pontius Pilatus, gestorven aan 't hout, ende begraven, tot de uiterste smerten gekomen.

V.

Ten derden dage weder opgestaan van de Dooden.

VI.

Opgevaren ten hemel, ende gezeten aan de regterhand Gods, des Almagtigen Vaders.

VII.

Emberêe ofiè óbeba wabekjerêe innikan ónne niêmpa wawoê.

VIII.

Mivía Sanmanpâ.

IX.

Mivía áfforum akoerojè ofiè Chriftus endì owobyén jena.

Endì wojè náwon injenajekór.

X.

Wódde adebónni békjee.

XI.

Ewoefoê béttoffo.

XII.

O'nne Jancómpon obefie jinnejè dabie.

VII.

Van waar Hy komen zal om te verhooren de levendige en de doode.

VIII.

Ik geloove in den goeden Geeſt.

IX.

Ik geloove eene goede Kerk van Chriſtus, die overal verſpreid is.

Dat 'er een gemeenſchap der goeden zy.

X.

Dat de zonde zal vergeven worden.

XI.

En dat de doode zullen opſtaan.

XII.

Ende dat God hen altyd wel bewaren zal.

Jancómpon náſem Edoê.

Mejêe Homâwra Jancómpon, endi óyei Egyptus enkowafiêm.

Aſém acòr Endì.

Hòm enkóffa Jancómponbie akanmehón.

Aſém ebbián Endì.

Hòm en koyeê kóſſin, ónne wonneſonîen ſúſſo enkoſoeſoên briebiêe owoſſùr, ſúſſo briebiêe owò aſè adâede, ſúſſo briebieê owò enſoêm aſe adâede.

Homenkò kótto ſúſſo onkóſſomwon,

Adè mejeê Homâwra Jancómpon ebià óye ninkoên, Endi adebónni ádjanom wáje offátua nínbanóm ónne hómnananom kawwonna wottanmè, ónne wonna wottanmi, ónne wonna wopémme apìm míje wonnejè, ónne wonna aſéma miſſiêe wojé.

Aſém abiéſſan Endì.

Hòm enkóbbo Homâwra Jancómpon nidîen briebie tierbonnè adè Awra obetuácauw wánne ónſien briebieê wóbbo nidiên.

Aſém anan Endì.

Dejùn quaſſira aſòm Jancómpon endaiſſian hòm wobejeê won édjuma ínjena. Naê endà diè ótia aſòn ondè

De Tien Woorden Gods.

Ik ben de Heere uw God, die u uitgeleid heeft uit Egyptens slavenhuis.

Dat eerste Gebod.

Gy en zult geenen anderen God hebben als my.

Dat tweede Gebod.

Gy en zult geen gesneden beeld maken, nog eenige gelykenisse van 't geen, dat boven in den Hemel is, nog van 't geen, dat onder op de Aarde is, nog van 't geen, dat in de wateren onder de Aarde is.

Gy en zult voor haar niet knielen, nog dienen,

Want ik ben de Heere uw God, een ieverig God, die het quaad, dat de Vaders gedaan hebben, betaalt aan de Kinderen ende hunne Kindskinderen der gene, die my haaten, ende duyzenden der gene, die my lief hebben, doe ik barmhertigheid aan, en die myne geboden onderhouden.

Dat derde Gebod.

Gy en zult des Heeren uwes Gods naam niet zonder oorzaak gebruiken, want de Heere zal niet onschuldig houden, die zynen naam zonder oorzaak gebruykt.

Dat vierde Gebod.

Gedenkt den Zondag, dat gy God dient, ses dagen zult gy uw werk doen, maar den zevenden dag des

ondè Homàwra Jancómpon nídda ondè enkóye édjuma wò, ſúſſo ába bennîn, ſúſſo ába babeſía, ſúſſo wáboa, ſúſſo ogóggo, endì ówo offiêm.

Adè enda eſſián Homàwra oddebóade eſſùr, ónne adàede, êepo, ónne adéa owòm ínjena, ónne endà diotià eſſòn nodjenáhom ónnitiera Jancómpon óhira quaſſíra ónne niaóbbo nidienjé.

Aſém anóem Endì.

Jîe wádja ónne wónna adéama akjer ewjûm adàede embreê Awra Jancómpon ommây.

Aſém aſian Endì.

Hòm enkókoem niêmpa.

Aſém aſchòn Endì.

Hòm enkóffa ebíjer.

Aſém awóje Endì.

Hòm enkowjáade.

Aſém acon Endì.

Hòm enkódje attoffoſémhou dáſe átto jónkodo.

Aſém edôe Endì.

Hòm eîjni onkóbere ojónkoníffi, hòm eîjni onkóbere ojenkonijir, ſúſſo návra babeſía, ſúſſo návra bennîn, ſúſſo ne nantjuw, ſúſſo neponko, ſúſſo briébia ojeê ojónkode.

Heeren uwes Gods dan en zult gy geen werk doen, gy, nog uw zoon, nog uwe dogter, (nog uw dienſtknegt) nog uwe dienſtmaagt, nog uw vee, nog uw Vreemdeling, die in uw Huis is.

Want in ſes dagen heeft de Heere den Hemel ende de aarde gemaakt, de Zee, en alles, wat daar in is, ende hy ruſte den zevenden dag, daarom zegende de Heere den Sabbathdag, en noemde denzelven goed.

Dat vyfde Gebod.

Eert uwen Vader en uwe Moeder, op dat gy lang leeft in den Lande, dat u de Heer uw God geeft.

Dat ſesde Gebod.

Gy en zult niet doodſlaan.

Dat zevende Gebod.

Gy en zult geen ander Man nog Vrouw nemen.

Dat agtſte Gebod.

Gy en zult niet ſteelen.

Dat negende Gebod.

Gy en zult geen leugens getuigen tegen uwen Naaſten.

Dat tiende Gebod.

Gy en zult niet begeeren uwes naaſten huys, gy en zult niet begeeren uwes naaſten wyf, nog zynen dienſtknegt, nog zyne dienſtmaagt, nog zynen os, nog zyn paard, nog iets, dat uwes naaſten is.

A 2151g 41

—, 170.

[illegible]